תלמוד בבלי · אחרונים · אמת ליעקב

אמת ליעקב על סוכה

רבי יעקב לורברבוים מליסא

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

אמת ליעקב על סוכה

רבי יעקב לורברבוים מליסא

מקור הטקסט: דיקטה · רישיון: CC BY-SA 4.0

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/אמת-ליעקב-על-סוכה/
הקובץ נוצר ב־16 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611161422 של הספרייה.

דף נב.

לעתיד לבא יביא הקדוש ברוך הוא היצה"ר בפני הצדיקים והרשעים, הצדיקים רואין אותו כהר, והרשעים כחוט השערה. הללו בוכין והללו בוכין, ואף הקדוש ברוך הוא תמה עמהם. והוא תמוה - דבעלמא דקשוט היצה"ר יראה לאחד מהם כזה ולאחד מהם כזה. וגם תמוה מה שהצדיקים בוכין, ומה שהקב"ה תמה.

ולכן נראה, דהנה בגיטין דף נ"ב (ע"א) אמרו דהנהו תרי דהוה איגרי בהו שטן כל בי שמשי והוו קא מינצו בהדדי. איקלע רבי מאיר להההוא גברא, עכבינהו תלתא בי שמשי עד דעביד להו שלמא. שמע דקאמר ווי דאפקי' ר"מ להההוא גברא מביתי'. וכן ידוע מ"ש בכתבי האר"י ז"ל בהא (דעתה) [דהנה נא] ידעתי כי אשה יפת מראה את (בראשית יב, יא), דהוא משום דמקודם לא היה לאברהם אבינו שום השגה בגשמיות, כמו באדם הראשון קודם החטא, ובבואו למצרים שהוא מקום זוהמא וטומאה גדולה אף הוא הורד ממדרגתו עד שנפל בהשגת טוב ורע שהוא השגת גשמיות. ומזה הבין אברהם אבינו גודל הטומאה והזוהמא שבמצרים - עד כי נקל בעיניהם הריגת נפשות בשביל תאות הזוהמא של זנות. ועיין באלשיך פ' נח (יא, א, בד"ה ויהי כל הארץ) חטא של דור הפלגה שהיה ג"כ בדרך זה שרצו להגביר הטומאה בארץ במעשיהם הטמאים, עד שהקב"ה בעצמו אמר ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות (שם יא, ו), ע"ש. היוצא מזה, כשיש רשעים המוסיפים כח בטומאה מזיק גם להצדיקים, וצריכין אמוץ כח להלחם עם היצה"ר. ולהיפך, כשיש רוב צדיקים המחלישין כח הטומאה, נקל לרשעים להלחם נגד היצה"ר.

וזה ענין הערבות, כי אל דעות ה' ולו נתכנו עלילות (שמואל א ב, ג), ויודע הכח אשר נתן הצדיק בהטומאה מחמת חטאו עד שלא היה כח ברשע להלחם נגד היצה"ר. משא"כ אילו לא הי' חוטא הצדיק, היו כוחות הטומאה נחלשין, והי' נקל להרשע לכבוש היצה"ר. ולכך היה דורו של משה כולם צדיקים. וכן משה אמר גם בי התאנף ד' (למענכם) [בגללכם] (דברים א, לז).

ובזה א"ש, שלפני הרשעים מראין אותו כחוט דשערה, היותו מקודם [החטא] באמת כחוט השערה, וכענין שאמר ישעיה הוי מושכי העון בחבלי השוא וכעבות העגלה חטאה (ישעי' ה, יח). וכאשר הרשעים חוטאין בעוונות הרבים מוסיפין כח בטומאה ועושין אותו כהר, ולזה מראין אותו בפני הצדיקים את היצה"ר כהר, מחמת שכבשו אותו אף אחר שנעשה כהר ע"י עונות הרשעים. ואמר הללו בוכין והללו בוכין, שגם הצדיקים בוכין שגם הם גרמו במה שהרשעים עשו אותו כהר, שאילו היו הם צדיקים

כמשה הי' נקל להרשעים לכבשו. ולזה אמר שאף הקדוש ברוך הוא תמה עמהם, כלומר שברוב חסדיו להגדיל שכרם עושה הדבר כהר גדול, וכאילו יש בו תמהון גדול במה שכבשו הר כזה.